

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Žalba je rješenjem Suda od 17. svibnja 2018. (deseto vijeće) proglašena nedopuštenom.

Žalba koju su 6. prosinca 2017. podnijeli Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 26. rujna 2017. u predmetu T-84/16, Banca Monte dei Paschi di Siena SpA i Banca Widiba SpA protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

(Predmet C-685/17 P)

(2018/C 231/07)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA, Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (zastupnici: L. Trevisan, D. Contini, *avvocati*)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Žalba je rješenjem Suda od 17. svibnja 2018. (deseto vijeće) proglašena nedopuštenom.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. ožujka 2018. uputio Bundesarbeitsgericht (Njemačka) – Pensions-Sicherungs-Verein VVaG protiv Günthera Bauera

(Predmet C-168/18)

(2018/C 231/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Pensions-Sicherungs-Verein VVaG

Druga stranka u postupku revizije: Günther Bauer

Prethodna pitanja

1. Je li primjenjiv članak 8. Direktive 2008/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca⁽¹⁾ ako se davanja strukovne starosne mirovine isplaćuju preko među-strukovnog mirovinskog fonda koji podliježe državnom nadzoru finansijskih usluga, ako taj fond iz finansijskih razloga opravdano smanji svoja davanja uz odobrenje nadzornog tijela te poslodavac doduše prema nacionalnom pravu odgovara za smanjenja prema bivšim zaposlenicima, ali njegova insolventnost dovede do toga da ne može ispuniti svoju obvezu nadoknađivanja tih smanjenja davanja?
2. Ako je odgovor na prvo prethodno pitanje potvrđan:

U kojim se okolnostima zbog insolventnosti poslodavca pretrpljeni gubici bivšeg zaposlenika koji se odnose na davanja iz strukovnog mirovinskog osiguranja mogu smatrati očito neproporcionalnim i da stoga obvezuju države članice da osiguraju minimalnu zaštitu protiv toga, iako bivši zaposlenik dobiva barem polovicu davanja iz mirovinskog sustava koja proizlaze iz njegovih stečenih mirovinskih prava?